

Grønt skifte med og uten vindmøller

Tenk deg at disse to oppdragene legges ut på anbud. Og tenk deg at regjeringen velger det første.

● Oppdrag 1: Ødelegg det norske landskapet

Oppdraget er arbeidskrevende og forutsetter svære budsjetter, men det er teknisk mulig å ødelegge landskapet over det meste av Norge. Da må vi utnytte høydedragene. Klarer vi å sette opp noe der som tiltrekker seg oppmerksomhet milevidt omkring, har vi fjernet opplevelsen av frie horisonter og et sammenhengende landskap. Konstruksjonene måtte være minst hundre meter høye, helst to hundre - eller enda høyere. En svimlende tanke. For Oslo Plaza rager bare hundre meter opp.

Ekstra virkningsfullt ville

det vært om tårnene kunne både bråke og vinke. Ja, gjerne snurre som en diger propell helt øverst. For å få fram de enorme konstruksjonene må det sprenges ut helt nye, breie veisystemer. Kanskje tårnene med bevegelige vinger må lages i et annet land, men da kan vi sikkert få utenlandske investorer til å bidra?

Slike digre, bevegelige konstruksjoner på åskammene ville kunne sees over mange kvadratmil. Ja, selv om du prøvde å gjemme deg bort i en nasjonalpark, kunne du sikkert skimte vinkingen i det fjerne. Og så ville toppen av tårnene lyse rødt om natten og minne oss om hvor de står.

● Oppdrag 2: Skaff mer fornybar energi uten å ødelegge norsk natur

Norge svømmer i elektrisk

Verdens nordligste vindpark, Hamnefjell, ved Båtsjord i Finnmark, åpnet i 2017, og er en type vindkraftutbygging, artikkelforfatteren ikke liker. Foto: Øyvind Isachsen/Norwea

energi, så selv om vi sløser uhemmet, klarer vi ikke å bruke alt. Punkt én er å frigjøre elektrisitet ved å slutte å sløse. En klassisk vinn-vinn-situasjon der den som sparer strøm, sparer

penger. Så vi gir skikkelige tilskudd til etterisolering av hus.

NVE kan så skifte ut gammelt utstyr i vannkraftanleggene og få mer strøm igjen fra moderne turbiner.

Solenergien er genial: Ingen eier den, og du kan laste den fritt ned på ditt tak. Bruken av solenergi er raskt økende, blir stadig billigere og er lett å installere.

Så la oss styre oss inn i solalderen, kanskje også med en annen verdi i behold, som hele Europa vil verdsette: Et enestående og variert naturlandskap, med intakte horisonter, med muligheter for å søke stillhet og skjønnhet og gode rekreasjonsmuligheter, også for dem som har mistet disse kvalitetene i sitt hjemland.

«Look to Norway - the green corner of Europe».

Sigmund Hågvar, professor emeritus i natur- og miljøvern, NMBU